

felmutatni. A szószéki szolgálatok, a katedra melletti tanítások, a püspöki teendők végzése közepette az emberi lélek építője és gazdagítója lett.”

1996-ban a zsinat püspökké választotta, és ezt a tisztségét 2002-ben újból megerősítette. 2008-ban, fél évszázados egyházi szolgálat után, nyugalomba vonult. Püspökké választásakor így nyilatkozott a zsinat előtt: „Amikor az új barázda elején visszanézek az eddig megtett életútra, mintha az Ószövetség Istenének üzenetét hallanám: *Emlékezzél meg az egész útról, amelyen hordozott téged az Úr.* (5Móz 8,2)” Egész életében érezte és tudta, hogy az Úr, a mi egy Istenünk hordozta és vezette az ő életét. Ezt a hitbeli tapasztalatát igazolja az is, hogy a beszélgetések rendjén gyakran ismételte, idézte erdélyi költőnk, Bartalis János verssorát: *Isten kezében vagyunk, és ott vagyunk a legjobb helyen.*

Püspökként az egyház előtt megnyílt új lehetőségek közötti eligazodást kereste, a lelki és vagyoni megerősödést szorgalmazta. Figyelme kiterjedt a szellemi szükségletekre is: a teológiai tudományok és irodalom művelését, valamint az egyházi folyóiratok szerkesztését személyes példaadással buzdította. Az egyházi iskolák újraindítása és minőségi oktatási intézménnyé fejlesztése, az egyháztársadalmi szervezetek megerősítése, új templomok építése, a nemzetközi kapcsolatok ápolása mind tanúbizonyságai önfeláldozó, céltudatos, felelős szolgálatának.

„Hittel és cselekedettel igyekezett igazolni a jézusi tanítást. Az emberiség történetében sokan próbáltak választ adni arra a kérdésre, hogy kicsoda az ember? Hitünk szerint a legszebb választ erre a kérdésre a názáreti Jézus adta: *Ti vagytok a világ világossága... Ti vagytok a földnek sója.* (Mt 5,13–14) Szabó Árpád püspök életének ez volt a vezérgondolata. Az evangéliumban gyökerező optimizmus segítette munkájában testvérünket. Együtt vallotta az élet nagy tanítójával, hogy nekünk cselekednünk kell annak dolgait, aki elküldött minket erre a világra, s amíg élünk, a világ világossága kell legyünk. Ebben a hitben élt, ebben a hitben munkálkodott, és ezzel a hittel tett eleget küldetésének. [...] Egyháza iránti féltő szeretetét is így fogalmazta meg: „Két dolgot nem szabad megengednünk. Először azt, hogy magunkat meggyőzhetetlennek tartjuk, másodsor azt, hogy a becsületes véleményeket elhallgattassuk, vagy megpróbáljuk visszafojtani.” Ezt hagyta ránk örökségül.

Adorjáni Zoltán

Aranygyűrűs teológiai doktor címek és Károli Gáspár-díjak

A Magyarországi Református Egyház Zsinata 2010. november 19-én nyújtotta át az általa alapított kitüntetéseket (*Juhász Zsófia-díj, Kiss Ferenc-díj, Aranyokleveles teológus díj, Aranygyűrűs teológiai doktor, Év könyve díj, Imre Sándor-díj, Dobos Károly Lelkészi Díj*).

Az *Aranygyűrűs teológiai doktori* címet ebben az évben két professzornak ítelték oda. A dr. Boross Géának (2010. október 2-án hunyt el), a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara professzorának odaítélt díjat özvegye vette át. „Boross Géza rajta tartotta a kezét a gyakorlati teológia ütőerén. [...] az elmúlt ötven év legszorgalmasabb gyakorlati teológusát tiszteljük meg ezzel a díjjal. Tanításai tankönyvei által vonultak be az összes magyar teológiára. Termékeny szerző volt, tankönyveinek száma eléri a húszat” – mondta laudációjában dr. Fekete Károly, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem professzora.

történész, tudományos szakfordító, egyetemi oktató és az egyházi média jelentős személyisége is. Mint teológiai professzor fontos feladatának érzi, hogy a história iránt érzékenyen érdeklődő ifjú tehetségeket, tanítványokat, munkatársakat ösztönözzön és irányítson a diszciplínákban való elmélyülésre. Kívánjuk szívünkben, hogy ez a magas elismerést jelentő aranygyűrű legyen lelki és szellemi ösztönzés Buzogány Dezső számára. Kérjük Istent, hogy adjon neki elegendő türelmet, kitartást, bölcsességet és látást, hogy egy napon kezünkbe vehessük, és szívünkbe zárhassuk az ő tudós közvetítése révén a máig ható, s nekünk is üzenő Kálvin Jánost.”

Az ez évi Károli Gáspár-díjakat december 21-én, a Budapesti Károlyi-kastély dísztermében nyújtották át az arra érdemesített személyeknek. Ezt a díjat 1997-ben alapították, és azoknak adományozzák esztendőnként, akik kimagasló eredményeket értek el a biblikus tudományok művelésében, vagy pedig kiemelkedő módon gazdagították a magyar líra és próza nyelvi megújítását.

A Károli-díjat Ferenczi Ilona zenetörténész, P. Szalay Emőke művészettörténész és Buzogány Dezső egyháztörténész vehette át.

Buzogány Dezső jelentős egyháztörténész munkásságáért, több külföldi egyetemen is végzett oktatási tevékenységéért, intézmény-alapításért és működtetésért, a szakmai utánpótlás kineveléséért, valamint Kálvin fő műve, az *Institutio* fordításán való fáradozásáért nyerte el a nemzeti magyar kormány kitüntetését.

Adorjáni Zoltán